

NIEDZIELA ZEŚLANIA DUCHA ŚWIĘTEGO

2. Msza w dzień

I. OBRZĘDY WSTĘPNE

Po przybyciu do ołtarza kapłan i usługujący oddają mu należną cześć przez głęboki pokłon. Jeżeli w prezbiterium jest tabernakulum z Najświętszym Sakramentem – przyklękają. Kapłan podchodzi do ołtarza i całuje go na znak czci, a następnie udaje się na miejsce przewodniczenia.

PIEŚŃ NA WEJŚCIE

1. Przyjdź Duchu Święty, ja pragnę.
O to dziś błagam Cię.
Przyjdź w swojej mocy i sile.
Radością napełnij mnie.
2. Przyjdź jako Mądrość do dzieci.
Przyjdź jak ślepemu wzrok.
Przyjdź jako moc w mej słabości.
Weź wszystko, co moje jest.
3. Przyjdź jako źródło w pustyni
z mocą do naszych dusz.
O niech Twa moc uzdrowienia
dotknie, uleczy mnie już.

Po skończeniu pieśni na wejście, kapłan i wierni stojąc czynią znak krzyża. Kapłan mówi:

K: W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Lud odpowiada:

W: Amen.

Potem kapłan zwraca się do ludu i rozkładając ręce pozdrawia go mówiąc:

K: Miłość Boga Ojca, * łaska naszego Pana Jezusa Chrystusa * i dar jedności w Duchu Świętym * niech będą z wami wszystkimi.

Lud odpowiada:

W: I z duchem twoim.

Kapłan, diakon albo odpowiednio przygotowany ministrant może w bardzo zwięzłych słowach wprowadzić wiernych w liturgię dnia:

KOMENTARZ NA ROZPOCZĘCIE

M: Tak jak Uczniowie Chrystusa, gromadzimy się w Wieczerniku, aby sprawować Najświętszą Ofiarę Ciała i Krwi Pańskiej. Dziś na sprawowaniu Eucharystii gromadzi nas uroczystość Ześłania Ducha Świętego. To w Niej przez Ducha Świętego dopełnione zostaje paschalne dzieło Jezusa Chrystusa. Darem Jego jest Duch Święty, przez którego nieustannie Bóg odnawia nasze serca i oblicze ziemi. Prośmy podczas tej Mszy Świętej, aby Duch Święty był obecny zawsze w naszym życiu, byśmy posiadli Jego dary dla dobra całej wspólnoty Kościoła.

AKT POKUTY – FORMA TRZECIA

Kapłan wzywa wiernych do pokuty tymi lub podobnymi słowami:

K: Za nim jednak będziemy o to prosić, przepróśmy dobrego Boga za to, że nie zawsze jesteśmy otwarci na działanie Ducha Świętego w naszym życiu.

Następuje krótkie milczenie. Potem kapłan lub odpowiednio przygotowany ministrant wygłasza następujące wezwanie skierowane do Chrystusa, kończące się słowami „zmiłuj się nad nami”, które lud powtarza.

K: Panie, który przebaczyłeś skruszonemu Piotrowi, zmiłuj się nad nami.

W: Zmiłuj się nad nami.

K: Chryste, który obiecałeś Dobremu Łotrowi Królestwo niebieskie, zmiłuj się na nami.

W: Zmiłuj się nad nami.

K: Panie, który zesłałeś Apostołom Ducha Świętego na odpuszczenie grzechów, zmiłuj się nad nami.

W: Zmiłuj się nad nami.

Kapłan prosi o odpuszczenie grzechów:

K: Niech się zmiłuje nad nami Bóg wszechmogący * i odpuściwszy nam grzechy * doprowadzi nas do życia wiecznego.

W: Amen.

HYMN

Jeżeli jest to przewidziane, śpiewa się lub odmawia hymn „Chwała na wysokości Bogu”. Hymn może rozpocząć kapłan albo śpiewacy, albo wszyscy obecni. Podczas wypowiedzania słów „Jezu Chryste” wszyscy czynią pokłon na znak czci.

Chwała na wysokości Bogu, a na ziemi pokój ludziom dobrej woli. * Chwalimy Cię. * Błogosławimy Cię. * Wielbimy Cię. * Wysławiamy Cię. * Dzięki Ci składamy, * bo wielka jest chwała Twoja. * Panie Boże, Królu nieba, * Boże Ojczy wszechmogący. * Panie, Synu Jednorodzony, * **Jezu Chryste**. * Panie Boże, Baranku Boży, Synu Ojca. * Który gładzisz grzechy świata, * zmiłuj się nad nami. * Który gładzisz grzechy świata, * przyjm błaganie nasze. * Który siedzisz po prawicy Ojca, * zmiłuj się nad nami. * Albowiem tylko Tyś jest święty * Tylko Tyś jest Panem. * Tylko Tyś Najwyższy, **Jezu Chryste**. * Z Duchem Świętym w chwale Boga Ojca. * Amen.

Po hymnie kapłan ze złożonymi rękami mówi:

K: Módlmy się.

Wszyscy razem z kapłanem modlą się przez pewien czas w milczeniu. Potem kapłan z rozłożonymi rękami odmawia modlitwę:

KOLEKTA

K: Boże, Ty przez misterium dnia dzisiejszego uświęcasz swój Kościół ogarniający wszystkie ludy i narody, † ześlij dary Ducha Świętego na całą ziemię * i dokonaj w sercach wiernych tych cudów, które zdziałałeś w początkach głoszenia Ewangelii. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

Po jej ukończeniu lud odpowiada:

W: Amen.

Wszyscy siadają, rozpoczyna się Liturgia Słowa.

II. LITURGIA SŁOWA

Lektor udaje się na ambonę i odczytuje pierwsze czytanie, którego wszyscy słuchają siedząc.

PIERWSZE CZYTANIE

Dz 2, 1-11

Wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym

L: Czytanie z Dziejów Apostolskich.

Kiedy nadszedł dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. Nagle spadł z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru, i napełnił cały dom, w którym przebywali. Ukazały się im też języki jakby z ognia, które się rozdzieliły, i na każdym z nich spoczął jeden. I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić.

Przebywali wtedy w Jerozolimie pobożni Żydzi ze wszystkich narodów pod słońcem. Kiedy więc powstał ów szum, zbiegli się tłumnie i zdumieli, bo każdy słyszał, jak przemawiali w jego własnym języku.

Pełni zdumienia i podziwu mówili: «Czyż ci wszyscy, którzy przemawiają, nie są Galilejczykami? Jakżeż więc każdy z nas słyszy swój własny język ojczysty? — Partowie i Medowie, i Elamici, i mieszkańcy Mezopotamii, Judei oraz Kapadocji, Pontu i Azji, Frygii oraz Pamfilii, Egiptu i tych części Libii, które leżą blisko Cyreny, i przybysze z Rzymu, Żydzi oraz prozelici, Kreteńczycy i Arabowie — słyszymy ich głoszących w naszych językach wielkie dzieła Boże».

Aby zaznaczyć koniec czytania, lektor dodaje:

L: Oto słowo Boże.

Wszyscy odpowiadają:

W: Bogu niech będą dzięki.

Psalmista (czyli kantor) recytuje psalm, a wszyscy powtarzają refren.

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 104 (103), 1ab i 24ac. 29bc-30. 31 i 34
(R.: por. 30)

Refren: Niech zstąpi Duch Twój i odnowi ziemię.

- ¹ Błogosław, duszo moja, Pana, *
o Boże mój, Panie, Ty jesteś bardzo wielki.
²⁴ Jak liczne są dzieła Twoje, Panie, *
ziemia jest pełna Twoich stworzeń.

Refren.

- ²⁹ Gdy odbierasz im oddech, marnieją *
i w proch się obracają.
³⁰ Stwarzasz je napełniając swym duchem *
i odnawiasz oblicze ziemi.

Refren.

- ³¹ Niech chwała Pana trwa na wieki, *
niech Pan się raduje z dzieł swoich.
³⁴ Niech miła Mu będzie pieśń moja, *
będę radował się w Panu.

Refren.

Następnie, jeżeli jest drugie czytanie, lektor je odczytuje z ambony, jak poprzednio.

DRUGIE CZYTANIE

1 Kor 12, 3b-7. 12-13

Duch Święty źródłem jedności chrześcijan

L: Czytanie z Pierwszego listu św. Pawła Apostoła do Koryntian.

Bracia:

Nikt nie może powiedzieć bez pomocy Ducha Świętego: «Panem jest Jezus».

Różne są dary łaski, lecz ten sam Duch; różne też są rodzaje posługiwania, ale jeden Pan; różne są wreszcie działania, lecz ten sam Bóg, sprawca wszystkiego we wszystkich. Wszystkim zaś objawia się Duch dla wspólnego dobra.

Podobnie jak jedno jest ciało, choć składa się z wielu członków, a wszystkie członki ciała, mimo iż są liczne, stanowią jedno ciało, tak też jest i z Chrystusem. Wszyscyśmy bowiem w jednym Duchu zostali ochrzczeni, aby stanowić jedno ciało: czy to Żydzi, czy Grecy, czy to niewolnicy, czy wolni. Wszyscyśmy też zostali napojeni jednym Duchem.

Aby zaznaczyć koniec czytania, lektor dodaje:

L: Oto słowo Boże.

Wszyscy odpowiadają:

W: Bogu niech będą dzięki.

Na Uroczystość Zesłania Ducha Świętego Lektorarz przewiduje Sekwencję. Sekwencję powinien wykonywać kantor lub *schola cantorum* (zaś w wypadku konieczności sam kapłan). Sekwencji nie śpiewa całe zgromadzenie – zadaniem ludu jest wsłuchiwanie się w jej treść, zgodnie z jej pierwotnym sensem. Podczas śpiewu Sekwencji zachowuje się postawę siedzącą, powstając dopiero na „Alleluja”.

SEKWENCJA

Przybądź, Duchu Święty,
Ześlij z nieba wzięty
Światła Twego strumień.

Bez Twojego tchnienia,
Cóż jest wśród stworzenia?
Jeno cierń i nędze.

Przyjdź, Ojcze ubogich,
Przyjdź, Dawco łask drogich,
Przyjdź, Światłości sumień.

Obmyj, co nieświęte,
Oschłym wlej zachętę,
Ulecz serca ranę.

O, najmiłszy z gości,
Słodka serc radości,
Słodkie orzeźwienie.

Nagnij, co jest harde,
Rozgrzej serca twarde,
Prowadź zabłąkane.

W pracy Tyś ochłoda,
W skwarze żywą wodą,
W płaczu utulenie.

Daj Twoim wierzącym,
W Tobie ufającym,
Siedmiorakie dary.

Światłości najświętsza,
Serc wierzących wnętrza
Poddaj Twej potędze.

Daj zasługę męstwa,
Daj wieniec zwycięstwa,
Daj szczęście bez miary.

Bezpośrednio po sekwencji następuje śpiew przed Ewangelią. Wszyscy wstają.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Przyjdź, Duchu Święty,
napełnij serca swoich wiernych
i zapal w nich ogień swojej miłości.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Kapłan pochylony przed ołtarzem mówi cicho:

K: Wszechmogący Boże, oczyść serce i usta moje, abym godnie głosił Twoją świętą Ewangelię.

Potem udaje się na ambonę i mówi:

K: Pan z wami.

Wszyscy odpowiadają:

W: I z duchem twoim.

K: Słowa Ewangelii według świętego Jana.

Równocześnie czyni znak krzyża na księdze oraz na czole, ustach i piersi. Wszyscy odpowiadają:

W: Chwała Tobie, Panie.

Następnie kapłan głosi Ewangelię.

EWANGELIA

J 20, 19-23

Jezus daje Ducha Świętego

Wieczorem w dniu zmartwychwstania, tam gdzie przebywali uczniowie, drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami. Przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: «Pokój wam!» A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie ujrawszy Pana.

A Jezus znowu rzekł do nich: «Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam». Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im: «Weźmijcie Ducha Świętego. Którym odpuscicie grzechy, są im odpuszczone, a którym za-trzymacie, są im zatrzymane».

Po Ewangelii kapłan mówi:

K: Oto słowo Pańskie.

Wszyscy odpowiadają:

W: Chwała Tobie, Chryste.

Po czym czytający całuje księgę mówiąc cicho:

K: Niech słowa Ewangelii zgładzą nasze grzechy.

HOMILIA

Wszyscy siadają. Następuje homilia. Należy ją głosić we wszystkie niedziele i święta nakazane; w inne dni jest zalecona.

WYZNANIE WIARY

Jeżeli jest to przepisane, po homilii składa się wyznanie wiary:

Wierzę w jednego Boga, * Ojca Wszechmogącego, * Stwórcy nieba i ziemi, * wszystkich rzeczy widzialnych i niewidzialnych. * I w jednego Pana Jezusa Chrystusa, * Syna Bożego Jednorodzonego, * który z Ojca jest zrodzony * przed wszystkimi wiekami. * Bóg z Boga, Światłość ze Światłości, * Bóg prawdziwy z Boga prawdziwego. * Zrodzony a nie stworzony, * współistotny Ojcu, * a przez Niego wszystko się stało. * On to dla nas ludzi i dla naszego zbawienia zstąpił z nieba.

W czasie następujących słów, aż do „stał się człowiekiem”, wszyscy się pochylają na znak czci.

I za sprawą Ducha Świętego * przyjął ciało z Maryi Dziewicy i stał się człowiekiem. * Ukrzyżowany również za nas, * pod Poncjuszem Piłatem został umęczony i pogrzebany. * I zmartwychwstał dnia trzeciego, * jak oznajmia Pismo. * I wstąpił do nieba; siedzi po prawicy Ojca. * I powtórnie przyjdzie w chwale * sędzić żywych i umarłych, * a Królestwu Jego nie będzie końca. * Wierzę w Ducha Świętego, Pana i Ożywiciela, * który od Ojca i Syna pochodzi. * Który z Ojcem i Synem wspólnie odbiera uwielbienie i chwałę; * który mówił przez Proroków. * Wierzę w jeden, święty, powszechny i apostołski Kościół. * Wyznaję jeden chrzest na odpuszczenie grzechów. * I oczekuję wskrzeszenia umarłych. * I życia wiecznego w przyszłym świecie. Amen.

Po wyznaniu wiary następuje modlitwa powszechna, którą kapłan kieruje z miejsca przewodniczenia lub z ambony. W modlitwie powszechnej (czyli modlitwie wiernych) lud spełniając swoje wspólne kapłaństwo modli się za wszystkich ludzi.

MODLITWA POWSZECHNA

Kapłan wzywa wiernych do modlitwy i odmawia formułę końcową. Intencje modlitwy powszechnej podaje diakon, kantor, lektor, ministrant lub ktoś inny uprzednio wyznaczony. Wierni wyrażają swoje prośby w formie wspólnej inwokacji po intencjach.

K: Przyzywajmy Ducha Świętego, aby w swojej mocy zarządził potrzebom całego Kościoła:

M: Módlmy się kapłanów, zwłaszcza za tych, którzy w tym czasie przyjmują sakrament święceń, aby wierną posługą dawali dowód całkowitego oddania życia Chrystusowi. Przyjdź Duchu Święty!

W: Wysłuchaj nas, Panie.

2. Módlmy się za szczególnie wezwanych do głoszenia dobrej nowiny: duszpasterzy, misjonarzy, katechetów, aby przez swoją służbę Chrystusowi zbliżali się do Niego. Przyjdź Duchu Święty!

3. Módlmy się za młodzież, zwłaszcza za przygotowujących się do sakramentu bierzmowania, aby Boży płomień rozpałał ją do mężnego wyznawania wiary i służby w Kościele. Przyjdź Duchu Święty!

4. Módlmy się za chorych, cierpiących, umierających: aby Duch Pocieszyciel wstawiał się za nimi i uzdrawiał ich dusze i ciała. Przyjdź Duchu Święty!

5. Módlmy się za tych, którzy przekroczyli już próg nadziei i oczekiwania, aby mieli swój udział w zmartwychwstaniu Chrystusa. Przyjdź Duchu Święty!

6. Módlmy się za nas samych, abyśmy potrafili w codzienności żyć pełni Chrystusowego pokoju. Przyjdź Duchu Święty!

K: Duchu Święty, który zgromadziłeś wszystkie narody w jedno wiary, przybądź i napełnij serca Twoich sług łaską Swoją, zapal w nas ogień Twojej miłości i chroń od wszelkiego zła. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

Lud odpowiada:

W: Amen.

Po modlitwie wiernych wszyscy siadają, rozpoczyna się Liturgia Eucharystyczna.

III. LITURGIA EUCHARYSTYCZNA

Diakon, ministrant albo wyznaczona wcześniej osoba odczytuje komentarz towarzyszący procesji z darami. W tym czasie ministranci umieszczają na ołtarzu korporał, palkę, puryfikaterz, kielich i mszał.

KOMENTARZ NA PROCESJĘ Z DARAMI

M: Do ołtarza Pańskiego zanosimy dary Chleba i Wina, które uświęcającą mocą Ducha Świętego staną się Ciałem i Krwią Chrystusa. Włączmy się w tę procesję, zanosząc w naszych modlitwach intencje z jakimi przybyliśmy do kościoła, a także nasze własne serca, które ciągle „zabrudzamy” grzechami, aby ofiara Chrystusa je obmyła i uświęciła na wieki.

Po odczytaniu komentarza rozpoczyna się śpiew.

PIEŚŃ NA OFIAROWANIE

Ofiaruje Tobie, Panie mój,
Całe życie me,
Cały jestem Twój,
Aż po wieki.
Oto moje serce, przecież wiesz
Tyś miłością mą jedyną jest.

PRZYGOTOWANIE DARÓW

Wypada, aby wierni zaznaczyli swój udział w ofierze, przynosząc albo chleb i wino potrzebne do sprawowania Eucharystii, albo inne dary na potrzeby kościoła i ubogich. Ofiary wiernych może przyjmować kapłan przy pomocy ministrantów. Składa się je w odpowiednim miejscu. Natomiast chleb i wino przeznaczone do sprawowania Eucharystii znosi się na ołtarz. Przyjmuje się także pieniądze lub inne dary na rzecz ubogich lub na potrzeby kościoła, przyniesione przez wiernych lub zebrane w kościele, dlatego dary te składa się w odpowiednim miejscu w prezbiterium, lecz poza ołtarzem.

Kapłan stojąc przy ołtarzu bierze patenę z chlebem, unosi ją nieco nad ołtarzem i mówi cicho:

K: Błogosławiony jesteś, Panie Boże wszechświata, * bo dzięki Twojej hojności otrzymaliśmy chleb, * który jest owocem ziemi i pracy rąk ludzkich; * Tobie go przynosimy, * aby stał się dla nas chlebem życia.

i składa patenę z chlebem na korporale. Następnie wlewa wino i nieco wody do kielicha, mówiąc cicho:

K: Przez to misterium wody i wina * daj nam, Boże, udział w bóstwie Chrystusa, * który przyjął nasze człowieczeństwo.

Potem kapłan bierze kielich, unosi go nieco nad ołtarzem i mówi cicho:

K: Błogosławiony jesteś, Panie Boże wszechświata, * bo dzięki Twojej hojności otrzymaliśmy wino, * które jest owocem winnego krzewu i pracy rąk ludzkich; * Tobie je przynosimy, * aby stało się dla nas napojem duchowym.

i stawia kielich na korporale. Potem kapłan pochylony mówi cicho:

K: Przyjmij nas, Panie, stojących przed Tobą * w duchu pokory i z sercem skruszonym; * niech nasza ofiara tak się dzisiaj dokona * przed Tobą, Panie Boże, * aby się Tobie podobała.

Kapłan stojąc z boku ołtarza myje ręce mówiąc cicho:

K: Obmyj mnie, Panie, z mojej winy * i oczyść mnie z grzechu mojego.

Następnie stojąc przed środkiem ołtarza kapłan zwrócony do ludu, rozkładając i składając ręce, mówi:

K: Módlcie się, * aby moją i waszą Ofiarę * przyjął Bóg, Ojciec wszechmogący.

Wszyscy odpowiadają:

W: Niech Pan przyjmie Ofiarę z rąk twoich * na cześć i chwałę swojego imienia, * a także na pożytek nasz i całego Kościoła świętego.

Następnie kapłan z rozłożonymi rękami odmawia modlitwę nad darami:

MODLITWA NAD DARAMI

K: Panie, nasz Boże, † spraw, aby zgodnie z obietnicą Twojego Syna, Duch Święty dał nam głębiej zrozumieć tajemnicę Eucharystii, * i doprowadził nas do całej prawdy. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Po jej ukończeniu wszyscy odpowiadają:

W: Amen.

Następującą prefację odmawia się w Wigilię Zesłania Ducha Świętego oraz w samą Uroczystość.

PREFACJA O ZESŁANIU DUCHA ŚWIĘTEGO (nr 27)

Zesłanie Ducha Świętego dopełnieniem dzieła zbawienia

Rozkładając ręce, mówi:

K: Pan z wami.

Wszyscy odpowiadają:

W: I z duchem twoim.

Podnosząc ręce, kapłan mówi:

K: W górę serca.

Wszyscy:

W: Wznosimy je do Pana.

Z rozłożonymi rękami kapłan dodaje:

K: Dzięki składajmy Panu Bogu naszemu.

Wszyscy:

W: Godne to i sprawiedliwe.

Kapłan odmawia prefację z rękami rozłożonymi.

K: Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, * abyśmy zawsze i wszędzie Tobie składali dziękczynienie, * Panie, Ojczye święty, wszechmogący, wieczny Boże.

Aby doprowadzić do pełni misterium paschalne, * zesłałeś dzisiaj Ducha Świętego na wszystkich, * których uczyniłeś swoimi przybranymi dziećmi, * jednocząc ich z Twoim Jednorodzonem Synem. * Duch Święty w początkach Kościoła dał wszystkim narodom poznać prawdziwego Boga * i zjednoczył różne języki w wyznawaniu tej samej wiary.

Dlatego pełnią łask paschalnych * radują się wszystkie ludy na całej ziemi. * Również chóry Aniołów i zastępy Świętych * śpiewają hymn ku Twojej chwale * nieustannie wołając:

Przy końcu prefacji składa ręce i razem z wiernymi kończy prefację głośno mówiąc:

W: Święty, Święty, Święty, Pan Bóg Zastępów. * Pełne są niebiosa i ziemia chwały Twojej. * Hosanna na wysokości. * Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie. * Hosanna na wysokości.

We wszystkich Mszach wolno odprawiającemu kapłanowi śpiewać te części Modlitwy Eucharystycznej, które można śpiewać w Mszy koncelebranej. W pierwszej Modlitwie Eucharystycznej, czyli Kanonie Rzymskim, można opuścić te części, które są ujęte w nawiasy.

PIERWSZA MODLITWA EUCHARYSTYCZNA

Główny celebrans z rozłożonymi rękami mówi:

GC: Ojciec nieskończenie dobry, * pokornie Cię błagamy przez Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, naszego Pana,

składa ręce i mówi:

abyś przyjął

robi jeden znak krzyża nad chlebem i kielichem, mówiąc:

i pobłogosławił ✠ te święte dary ofiarne.

Rozłożywszy ręce mówi:

Składamy je Tobie przede wszystkim * za Twój święty Kościół powszechny, * razem z Twoim sługą, naszym Papieżem Franciszkiem * i naszym biskupem N. (jego biskupami pomocniczymi) * oraz wszystkimi, którzy wiernie strzegą * wiary katolickiej i apostoelskiej. * Obdarz swój Kościół pokojem i jednością, * otaczaj opieką i rządz nim na całej ziemi.

Główny celebrans składa ręce. Pierwszy z koncelebransów rozkłada ręce i mówi:

1K: Pamiętaj, Boże, o swoich sługach i służebnicach N. i N.

Kapłan może głośno wymienić tych, za których szczególnie się modli.

i o wszystkich tu zgromadzonych, * których wiara i oddanie są Ci znane.

Składa ręce i przez chwilę modli się w ciszy. Następnie rozłożywszy ręce mówi:

Za nich składamy Tobie tę Ofiarę uwielbienia, * a także oni ją składają * i wnoszą swoje modlitwy ku Tobie, * Bogu wiecznemu, żywemu i prawdziwemu, * za siebie oraz za wszystkich swoich bliskich, * aby dostąpić odkupienia dusz swoich * i osiągnąć zbawienie.

Pierwszy z koncelebransów składa ręce. Drugi z koncelebransów rozkłada ręce i mówi:

2K: Zjednoczeni z całym Kościołem, * uroczycie obchodzimy święty dzień Pięćdziesiątnicy, * w którym Duch Święty zstąpił na Apostołów * pod postacią ognistych języków, * i ze czcią wspominamy * najpierw pełną chwały Maryję, zawsze Dziewicę, * Matkę Boga i naszego Pana Jezusa Chrystusa, * a także świętego Józefa, * Oblubieńca Najświętszej Dziewicy, * oraz Twoich świętych Apostołów i Męczenników: * Piotra i Pawła, Andrzeja, * (Jakuba, Jana, Tomasza, * Jakuba, Filipa, Bartłomieja, * Mateusza Szymona i Tadeusza, * Linusa, Kleta, Klemensa, Sykstusa, * Korneliusza, Cypriana, Wawrzyńca, Chryzogona, * Jana i Pawła, Kosmę i Damiana) * i wszystkich Twoich Świętych. * Przez ich zasługi i modlitwy * otaczaj nas we wszystkim swoją przemożną opieką.

Drugi z koncelebransów składa ręce.

Główny celebrans rozkłada ręce i mówi:

GC: Boże, przyjmij łaskawie tę Ofiarę * od nas, sług Twoich * i całego ludu Twego. * Napełnij nasze życie swoim pokojem * zachowaj nas od wiecznego potępienia * i dołącz do grona swoich wybranych.

Składa ręce.

(Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.)

Choralista daje znak dzwonekami, Wierni klękają. Wszyscy celebrujący kapłani trzymając ręce wyciągnięte nad darami, mówią:

WK: Prosimy Cię, Boże, * uświęć tę Ofiarę pełnią swojego błogosławieństwa, * mocą Twojego Ducha uczyni ją doskonałą i miłą sobie, * aby się stała dla nas Ciałem i Krwią * Twojego umiłowanego Syna, * naszego Pana Jezusa Chrystusa.

W formułach, które następują, słowa Chrystusa należy wymawiać starannie i wyraźnie, bo tego wymaga ich znaczenie.

WK: On to w dzień przed męką

Bierze chleb, unosi go nieco nad ołtarzem i mówi:

wziął chleb w swoje święte i czcigodne ręce,

podnosi oczy

podniósł oczy ku niebu, * do Ciebie, Boga, swojego Ojca wszechmogącego, * i dzięki Tobie składając, błogosławił, * łamał i rozdawał swoim uczniom, mówiąc:

lekko się pochyla.

Bierzcie i jedzcie z tego wszyscy:
to jest bowiem Ciało moje,
które za was będzie wydane.

Ukazuje ludowi konsekrowaną hostię (choralista daje znak gongiem), składa ją na patenie i przyklęka.

Następnie mówi:

Podobnie po wieczerzy

Bierze kielich, unosi go nieco nad ołtarzem i mówi:

wziął ten przestawny kielich * w swoje święte i czcigodne ręce, * ponownie dzięki Tobie składając, błogosławił, * i podał swoim uczniom mówiąc:

lekko się pochyla.

Bierzcie i pijcie z niego wszyscy:
to jest bowiem kielich Krwi mojej
nowego i wiecznego przymierza,
która za was i za wielu będzie wylana
na odpuszczenie grzechów.
To czyńcie na moją pamiątkę.

Ukazuje ludowi kielich (choralista daje znak gongiem), stawia go na korporale i przyklęka. Choralista daje znak dzwonekami, wszyscy wstają. Następnie rozpoczyna jedną z aklamacji.

AKLAMACJA DRUGA

GC: Wielka jest tajemnica naszej wiary.

W: Ile razy ten chleb spożywamy * i pijemy z tego kielicha * głosimy śmierć Twoją, Panie, * oczekując Twego przyjścia w chwale.

Następnie wszyscy celebrujący kapłani z rozłożonymi rękami mówią:

WK: Boże Ojczy, my, Twój służy, * oraz lud Twój święty, * wspominając błogosławioną mękę, zmartwychwstanie * oraz chwalebne wniebowstąpienie Twojego Syna, * naszego Pana Jezusa Chrystusa, * składamy Twojemu najwyższemu majestatowi * z otrzymanych od Ciebie darów * Ofiarę czystą, świętą i doskonałą, * Chleb święty życia wiecznego * i Kielich wiekuistego zbawienia. * Racz wejrzeć na nie z miłością i łaskawie przyjąć, * podobnie jak przyjąłeś dary swojego sługi, * sprawiedliwego Abła, * i ofiarę naszego Patriarchy Abrahama * oraz tę ofiarę, * którą Ci złożył najwyższy Twój kapłan Melchizedek, * jako zapowiedź Ofiary doskonałej.

Wszyscy celebrujący kapłani pochylają się i ze złożonymi rękami mówią:

Pokornie Cię błagamy, wszechmogący Boże, * niech Twój święty Anioł zanieś tę Ofiarę na ołtarz w niebie * przed oblicze boskiego majestatu Twego, abyśmy przyjmując z tego ołtarza * Najświętsze Ciało i Krew Twojego Syna,

prostują się i żegnają, mówiąc:

otrzymali obfite błogosławieństwo i łaskę.

Składają ręce.

(Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.)

Trzeci z koncelebransów rozkłada ręce i mówi:

3K: Pamiętaj, Boże, o swoich sługach i służebnicach N. i N.,

Kapłan może głośno wymienić tych, za których szczególnie się modli.

k którzy przed nami odeszli ze znakiem wiary * i śpią w pokoju.

Składa ręce i przez chwilę modli się za zmarłych.

Następnie rozłożywszy ręce mówi:

Błagamy Cię, daj tym zmarłym * oraz wszystkim spoczywającym w Chrystusie * udział w Twojej radości, światłości i pokoju.

Składa ręce.

(Przez Chrystusa, Pana Naszego. Amen.)

Czwarty koncelebrans prawą ręką uderza się w piersi i mówi:

4K: Również nam, Twoim grzesznym sługom,

rozłożywszy ręce mówi:

ufającym w Twoje miłosierdzie, * daj udział we wspólnocie z Twoimi świętymi Apostołami i Męczennikami: * Janem Chrzycielem, Szczepanem, * Maciejem, Barnabą, * (Ignacym, Aleksandrem * Marcelinem, Piotrem, * Felicją, Perpetuą, * Agatą, Łucją, * Agnieszką, Cecylią, Anastazją) * i wszystkimi Twoimi Świętymi; * prosimy Cię, dopuść nas do ich grona * nie z powodu naszych zasług, * lecz dzięki Twojemu przebaczeniu.

Czwarty koncelebrans Składa ręce.

Główny celebrans ze złożonymi rękami mówi:

GC: Przez Chrystusa, naszego Pana, * przez którego, Boże, wszystkie te dobra * ustawicznie stwarzasz, uświęcasz, ożywasz, * błogosławisz i nam ich udzielasz.

Główny celebrans bierze patenę z hostią (a gdy jest Diakon, to bierze on kielich) i podnosząc je mówi razem ze wszystkimi celebrującymi kapłanami:

WK: Przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie, * Tobie, Boże, Ojczy wszechmogący, * w jedność Ducha Świętego, * wszelka cześć i chwała, * przez wszystkie wieki wieków.

Lud odpowiada:

W: Amen.

Gdy lud odpowie, kapłan stawia patenę i kielich na ołtarzu.

OBRZĘDY KOMUNII

Kapłan ze złożonymi rękami mówi:

K: Otrzymaliśmy Ducha Świętego, który nas uczynił dziećmi Bożymi, dlatego ośmielamy się mówić:

Kapłan rozkłada ręce i razem z ludem mówi dalej:

W: Ojczy nasz, któryś jest w niebie: * święć się imię Twoje, * przyjdź Królestwo Twoje, * bądź wola Twoja jako w niebie, tak i na ziemi. * Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj. * I odpuść nam nasze winy, * jako i my odpuszczamy naszym winowajcom. * I nie wódź nas na pokuszenie, * ale nas zbaw ode złego.

Z rozłożonymi rękami kapłan mówi dalej:

K: Wybaw nas, Panie, od zła wszelkiego * i obdarz nasze czasy pokojem. * Wspomóż nas w swoim miłosierdziu, * abyśmy zawsze wolni od grzechu * i bezpieczni od wszelkiego zamętu, * pełni nadziei oczekiwali * przyścia naszego Zbawiciela, Jezusa Chrystusa.

Kapłan składa ręce. Lud kończy modlitwę odpowiadając:

W: Bo Twoje jest królestwo i potęga, i chwała na wieki.

Kapłan z rozłożonymi rękami mówi głośno:

K: Panie Jezu Chryste, * Ty zesłałeś Ducha Świętego, * aby obdarzyć Kościół jednością i pokojem. * Prosimy Cię, nie zważaj na grzechy nasze, * lecz na wiarę swojego Kościoła * i zgodnie z Twoją wolą * napełniaj go pokojem i doprowadź do pełnej jedności.

Składa ręce.

Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

Lud odpowiada:

W: Amen.

Kapłan rozkładając i składając ręce, mówi:

K: Pokój Pański niech zawsze będzie z wami.

Lud odpowiada:

W: I z duchem twoim.

Następnie, jeżeli okoliczności za tym przemawiają, diakon lub kapłan mówi:

D: Przekażcie sobie znak pokoju.

Wszyscy według miejscowego zwyczaju okazują sobie wzajemnie po kój i miłość; kapłan przekazuje znak pokoju diakonowi lub ministrantowi. Następnie bierze hostię, łamie ją nad pateną i częśćkę wpuszcza do kielicha, mówiąc cicho:

K: Ciało i Krew naszego Pana Jezusa Chrystusa, * które łączymy i będziemy przyjmować, * niech nam pomogą osiągnąć życie wieczne.

W tym czasie się mówi:

W: Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, obdarz nas pokojem.

Jeżeli łamanie chleba trwa dłużej, można ten śpiew wielokrotnie powtórzyć. Przy ostatnim powtórzeniu mówi się: *obdarz nas pokojem*. Następnie kapłan ze złożonymi rękami mówi cicho:

K: Panie Jezu Chryste, Synu Boga Żywego, * Ty z woli Ojca, * za współdziałaniem Ducha Świętego, * przez swoją śmierć dałeś życie światu, * wybaw mnie przez najświętsze Ciało i Krew Twoją * od wszystkich nieprawości moich i od wszelkiego zła; * spraw także, * abym zawsze zachowywał Twoje przykazania * i nie dozwól mi nigdy odłączyć się od Ciebie.

Kapłan przyklęka, bierze hostię i trzymając ją nieco podniesioną nad pateną, zwrócony do ludu, głośno mówi:

K: Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata. * Błogosławieni, którzy zostali wezwani na Jego ucztę.

Razem z ludem jeden raz dodaje:

W: Panie, nie jestem godzien, abys przyszedł do mnie, * ale powiedz tylko słowo, * a będzie uzdrowiona dusza moja.

Kapłan zwrócony do ołtarza mówi cicho:

K: Ciało Chrystusa niech mnie strzeże na życie wieczne. Ze czcią przyjmuje Ciało Chrystusa.

Następnie bierze kielich i mówi cicho:

K: Krew Chrystusa niech mnie strzeże na życie wieczne.

Ze czcią przyjmuje Krew Chrystusa.

Następnie kapłan bierze patenę lub puszkę, podchodzi do przystępujących do Komunii i każdemu ukazuje hostię, mówiąc:

K: Ciało Chrystusa.

Przystępujący do Komunii odpowiada:

W: Amen.

W ten sam sposób postępuje diakon, jeżeli rozdaje Komunię Świętą. Jeżeli są wierni, którzy mają otrzymać Komunię pod obiema postaciami, zachowuje się obrzęd opisany w Ogólnym wprowadzeniu.

Gdy kapłan przyjmuje Ciało Pańskie, rozpoczyna się śpiew na komunię.

ŚPIEW NA KOMUNIE

*Hymn eucharystyczny napisany przez św. Tomasza z Akwinu (Adoro Te Devote) (trzy pierwsze zwrotki).
Do polskiej wersji pieśni w 1953 r. ks. A. Poradowski dopisał zwrotki 4-7. Melodia gregoriańska.*

1. Zbliżam się w pokorze i niskości swej,
Wielbię Twój majestat, skryty w Hostii tej.
Tobie dziś w ofierze serce daję swe,
O, utwierdzaj w wierze, Jezu dzieci Twe.
2. Mylą się, o Boże, w Tobie wzrok i smak,
Kto się im poddaje, temu wiary brak,
Ja jedynie wierzyć Twej nauce chcę,
Że w postaci Chleba uitałeś się.
3. Bóstwo Swe na Krzyżu skryłeś wobec nas,
Tu ukryte z Bóstwem Człowieczeństwo wraz,
Lecz w Oboje wierząc, wiem, że dojdę tam,
Gdzieś przygarnął łotra, do Twych niebios bram.
4. Jak niewierny Tomasz Twych nie szukam Ran,
Lecz wyznaję z wiarą, żeś mój Bóg i Pan,
Pomóż wierze mojej, Jezu, łaską Swą,
Ożyw mą nadzieję, rozpal miłość mą.
5. Ty, coś upamiętnił śmierci Bożej czas,
Chlebie Żywy, życiem swym darzący nas.
Spraw, bym dla swej duszy życie z Ciebie brał,
Bym nad wszelką słodycz Ciebie poznać chciał.
6. Ty, co jak pelikan, Krwią swą karmisz lud,
Przywróć mi niewinność, oddal grzechów brud.
Oczyść mnie Krwią swoją, która wszystkich nas
Jedną kroplą może obmyć z win i zmas.
7. Pod zasłoną teraz, Jezu, widzę Cię,
Niech pragnienie serca kiedyś spełni się,
Bym oblicze Twoje tam oglądać mógł,
Gdzie wybranym miejsce przygotował Bóg.

Po ukończeniu rozdawania Komunii kapłan, diakon lub akolita oczyszcza patenę nad kielichem i sam kielich. Podczas oczyszczania pateny i kielicha mówi on cicho:

K: Panie, daj nam czystym sercem przyjąć to, * co spożyliśmy ustami, * i dar otrzymany w doczesności * niech się stanie dla nas * lekarstwem na życie wieczne.

Oczyszczone naczynia eucharystyczne ministrant znosi na stół. Jeżeli naczyń jest wiele, można je zostawić na korporale na ołtarzu lub na stole i dokonać puryfikacji po Mszy. Potem kapłan może wrócić na miejsce przewodniczenia. Po zakończeniu pieśni na komunię wszyscy wstają i śpiewają hymn:

PIEŚŃ NA UWIELBIENIE

Hymn do Ducha Świętego

1. O Stworzycielu, Duchu, przyjdź,
Nawiedź dusz wiernych Tobie krąg.
Niebieską łaskę zesłać racz
Sercom, co dziełem są Twych rąk.

2. Pocieszycielem jesteś zwan
i najwyższego Boga dar,
Tyś namaszczaniem naszych dusz,
zdrój żywy, miłość, ognia żar.
3. Ty darzysz łaską siedemkroć,
bo moc z prawicy Ojca masz,
przez Ojca obiecany nam,
mową wzbogacasz język nasz.
4. Światłem rozjaśnij naszą myśl,
w serca nam miłość świętą wlej
i wątłą słabość naszych ciał
pokrzep stałością mocy Swej.
5. Nieprzyjaciela odpędź w dal
i Twym pokojem obdarz wraz,
niech w drodze za przewodem Twym
miniemy zło, co kusi nas.
6. Daj nam przez Ciebie Ojca znać,
daj, by i Syn poznany był,
i Ciebie, Jedno Tchnienie Dwóch
niech wyznajemy z wszystkich sił.
7. Niech Bogu Ojcu chwała brzmi,
Synowi, który zmartwychwstał
i Temu, co pociesza nas,
niech hołd wieczystych płynie chwał.

Następnie kapłan, stojąc na miejscu przewodniczenia albo przy ołtarzu, mówi:

K: Módlmy się.

Jeżeli poprzednio nie było milczenia, wszyscy razem z kapłanem modlą się przez jakiś czas w milczeniu. Potem kapłan z rozłożonymi rękami odmawia modlitwę po Komunii:

MODLITWA PO KOMUNII

K: Boże, Ty udzielasz swojemu Kościołowi nadprzyrodzonych darów, † zachowaj łaskę, którą go obdarzyłeś, * aby zawsze działała w nas moc Ducha Świętego, a pokarm eucharystyczny przez Niego uświęcony przyczynił się do naszego wiecznego zbawienia. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Po jej ukończeniu lud odpowiada:

W: Amen.

IV. OBRZĘDY ZAKOŃCZENIA

Jeżeli trzeba, można podać ludowi krótkie ogłoszenia. Po ogłoszeniach wyznaczona osoba odczytuje komentarz:

KOMENTARZ NA ZAKOŃCZENIE

M: Bóg potrzebuje człowieka, aby dokonać przemiany świata i ludzi w dzieło miłości. Potrzebuje każdego człowieka. Ciebie i mnie! Kto raz doznał w sobie uczucia prawdziwej miłości, ten łatwo zrozumie, do czego miłość jest zdolna.

W świętej liturgii przyjęliśmy do naszego serca Ciało Chrystusa. Umocnieni tym boskim pokarmem, prowadzeni przez Ducha Świętego, głosimy w naszych rodzinach, i wśród znajomych „wielkie dzieła Boże”. Niech błogosławieństwo Ojca, Syna i Ducha Świętego będzie dla nas pomocą.

Następnie kapłan zwrócony do ludu, rozkładając ręce mówi:

K: Pan z wami.

Lud odpowiada:

W: I z duchem Twoim.

Kapłan może udzielić uroczystego błogosławieństwa na zakończenie Mszy, liturgii słowa, godziny kanonicznej albo na zakończenie obrzędów sakramentów. Wówczas Diakon, albo jeżeli go nie ma sam kapłan, może skierować do wiernych wezwanie:

D: Pochylcie głowy na błogosławieństwo.

lub podobne. Następnie kapłan wyciąga ręce nad ludem i odmawia formuły błogosławieństwa, a wszyscy odpowiadają: „Amen”.

BŁOGOSŁAWIEŃSTWO UROCZYSTE O DUCHU ŚWIĘTYM (nr 9):

K: Bóg, Ojciec światłości, który w dniu dzisiejszym oświecił dusze uczniów przez zesłanie Ducha Pocieszyciela, † niech wam udzieli swojego błogosławieństwa * i napełni was darami Ducha Świętego.

Lud odpowiada:

W: Amen.

K: Niech ogień Ducha Świętego, † który ukazał się nad uczniami, * oczyści wasze serca od wszelkiego grzechu i przeniknie was swoim światłem.

W: Amen.

K: Duch Święty, który zjednoczył różne narody w wyznawaniu tej samej wiary, † niech sprawi, abyście trwali w tej wierze * i od nadziei przeszli do oglądania Boga w niebie.

W: Amen.

Następnie kapłan zawsze błogosławi lud mówiąc:

K: Niech was błogosławi Bóg wszechmogący, * Ojciec i Syn, ✠ i Duch Święty.

Lud odpowiada:

W: Amen.

ROZESŁANIE

Następuje formuła odesłania wiernych: diakon lub kapłan ze złożonymi rękami, zwrócony do ludu, mówi:

D: Idźcie w pokoju Chrystusa, Alleluja, Alleluja.

Lud odpowiada:

W: Bogu niech będą dzięki, Alleluja, Alleluja.

Kapłan na znak czci całuje ołtarz jak na początku Mszy i złożony razem z ministrantami należy ułkon, a przyklękawszy, jeśli na ołtarzu jest Najświętszy Sakrament, odchodzi.

PIEŚŃ NA ZAKOŃCZENIE

Ref. Duchu Ogniu, Duchu Żarze,
Duchu Światło, Duchu Blasku,
Duchu Wicherze i Pożarze,
ześlij płomień Twojej łaski.

- 1.** Chcesz, rozpalisz i rozognisz,
serca wzniesiesz na wysokość:
w ciemność rzucisz blask pochodni
i rozproszysz grzechu mroki.
- 2.** Naszą nicość odbudujesz,
w najpiękniejsze znów struktury,
tchnieniem swoim świat przesnujesz
w szeleszczących modlitw sznury.
- 3.** Z mgieł konkretny kształt wywodzisz
i z chaosu piękno ładu.
Tyś spokojem wśród niezgody
w bezradności Tyś jest radą.
- 4.** Twe zbliżenie zaróżowi
pulsom życia, wzrostu drżeniem.
Narodzimy się na nowo,
ciemność stanie się promieniem.

Po zakończeniu Okresu Wielkanocnego paschał przechowuje się w kaplicy chrzcielnej (bądź w pobliżu chrzcielnicy). Zapala się go w czasie sprawowania Sakramentu Chrztu Świętego i od niego zapala się świece nowo ochrzczonych (tzw. gromnice).